



Учениците често разбират на теория граматични понятия, но не ги прилагат. Причините са много. Една от най-важните според моята практика е, че нищо в теоретичния материал не е привлякло вниманието им, не стои като “котва” в съзнанието, към която да се връщат, когато им се налага да приложат понятията.

Често някои от учениците ми разбират много добре концепцията за определен/неопределителен член, но не я прилагат. Когато пишат и говорят забравят за използват определен/неопределителния член на съществителните имена. Това може да доведе до неразбирателства в комуникацията, но и до това да не се изразяват свободно или това, което казват да няма смисъл. Винаги обяснявам защо учим дадено граматическо понятие и с какво то допринася за ефективното общуване и за разбирането как функционира даден език (основа на ефективната комуникация на този език). Но не винаги е достатъчно.

За това прилагам една проста, но запомняща се метафора.

Питам учениците дали ходят голи вкъщи и дали се чувстват добре. Каквото и да отговорят прекратявам споделянето след около 3 мин.

После ги питам как биха се чувствали да ходят без дрехи (подчертавам, че използвам израза без дрехи в този случай). Според групата оставям въпроса реторичен или давам пространство за споделяне.

На края казвам следното: думите в речника са у дома си и ходят голи, но в изречения и текст имат нужда от определен/неопределителен член.

(Тук е добре да подчертая, че преподавам на английски и за това няма възможност да се получи “гаф” със значенията на думата “член”. За да се избегне този гаф, можете да използвате думата на езика, който преподавате - испански, френски, английски)